

(a) Concil. Decret. Gratiani (a) quod habet, Clericum Antioch. in e. quem Episcopus proprius dixit suspensum ab Officio, permanere haec gravatum censura in quamcumque aliam secedat diocesim, & hoc vetus Concilium minatur gravissime objurgandos a sedente Concilio Episcopos, permisuros eum Clericum officio fungi suo in amplitudine diocesum suarum. En Decretum: Si quis Presbyter vel Diaconus, vel qualibet Clericus..... post evocationem sui Episcopi non obediens, sed inobedienter perseveraverit; omni modo ab Officio suo deponi debere... si vero proper banc culpam depositionis alias Episcopas suscepit, & ipse a communis Synodo nam merebitur in reparationis, tamquam Ecclesiastica iura dissolvens.

(b) Si ab uno Episcopo quis suspensus, inquit, in ubique habendus est suspensus.... quia quantum ad officium sententia ius facit. Ratio quam alibi affectus. (c) Glossa in fert idem Auctor (c) est, quia quam sit utica can. Quisque Ecclesia Catholica, suspensus in Ecclesia particulari. q. v. culari confutetur ex quo suspensus in quavis alia. Communice. Arg. quod qui est suspensus in una Ecclesia, & in altera; quia cum sit tantum una Ecclesia, non potest esse partim intra & partim extra Ecclesiam. Addendum est suspensionem efficeret ea gravatum inhabiliter partibus suis faciens. Inhabitum autem in una fede, est ubique similiter: & in eo genuinum intercedit disserit inter suspensionem & simplex interdictum: simplici interdicto, juxta Navarri mentem (d), non efficiente Clericum penitus inhabilem officii vetitis faciens. Di cumentum a nobis statutum accommodando Marcellum, dicendum est huic Vicario non licet sine criminis & irregularitate fungi officii Burdigalae aut alibi, prius quam in integrum restitutus fuerit, & qua gravatur suspensione sit absolutus (e).

C A S U S X I X.

(e) Colloq. 10. Coll. 5. ELBONORUS Diocesis Noviodunensis Sacerdos. Ad eos ab Episcopo suo declaratus suspensus ab Ordinatione, mensis de Officio, copiam sibi fecit Parochie sancti Augustini. 1712. q. 4. Eutropius in Diocesi Suevensi. Num collatio est canonica?

R E S P O N S.

Antequam proposito difficultati fiat satis, sciendum est. Quid sit Beneficium. 2. Quem in scilicet.

Dicimus igitur Beneficium nihil aliud esse, quam ius a Pontifice aut Episcopo constitutum, percipiendo quaedam bona Deo dicata, collatum Clerico quodammodo Officium spirituale: nam bona Ecclesiastica conceduntur, ut Deus colatur & Ecclesia edificetur, sive celebrando sacram Missam, recitando Horas Canonicas, administrando sacramenta, aut fungendo quovis hujusmodi Officio; ut habeat Concilium Constantiense generale, & ut declarant plura Decretalia aut Constitutiones Pontificum alibi laudata. Unde inferendum est, Beneficium legitime concedi digno quia bene fungatur officio & ministerio illi annexo. Inferiora Beneficia ecclesiastica personis dignis & habilibus conservantur, inquit Concilium Tridentinum (f): quod non est intelligendum de fess. c. 3. de iusta scientia congruent, sed & de integritate & reformata probitate morum. Nam, ut ait Clemens V. (g) in Clem. pl. ut sit dignus qui de Beneficio provideatur: 1. de concessione. Vite laudabilis & conuersationis honesta; quas probante & dotes Innocentius III. jam diu indicaverat reg. 3. tit. 3. quifitas in eligendo ad Beneficium. Sam. adiutorius, in e. In Later. 31. de re procurant quos vel conversatio notos reddit, vel probant & commendant probable testimontum Prelatorum: dignit.

His verbis, tamquam minime dubitis, positis, facile concludendum, Eleonore censura gravato ac proinde his vacuo doribus, & declarato indigno, qui fungatur officiis Ordinum & ministeri, collationem Curie sancti Eutropii qua gaudet in alia Diocesi, non posse canonicanam nec legitimam esse.

Veritas hujus decisionis firmatur responsum quam Innocentius III. Decano Ecclesia Col-

nensis dedit (i) in Decretali ad eum scripto, in quo nullam dicit collationem Benefici excommunicato concessi, & Collatores suspendit a jure conferendi in posterum. Unde concludendum a finibus camdem esse rationem collationis Clerico ab Ordine & Officio suspensi concessa. Hac conscientia iusta instituitur alio ejusdem Pontificis Decretali, in quo electionem Clerici suspensi reprobat tamquam illegitimat & nullam, his verbis (k): Quia nobis constituit electionem ipsam a suspensi (l) idem in finibus eiusdem celebratam, eam justitia (m) finibus eiusdem a suspensi etiam celestam, eam justitia casamus exigente.

Tandem difficultatem quam agitamus, manifestissime decidit alius Pontifex Cœlestinus III. (n) qui confutus, num Clericis suspensi denominatio in poenam inobedientie, licet esset canonice habere Beneficia, & durante suspensione eorum provisione sibi comparare, (o) id est causa Eleonori) respondit his verbis: Quia utrum Beneficia prestatia possint rationabiliter retinere, nos consulete voluisse: respondemus quod non licet eis illa que haberentur Beneficia, vel quod possumus sunt ad ipsi, aliquatenus retinere.

Verum Pontifex neminit Clericorum qui erant suspensi denominati: In eos fecit sententias suspensionis promulgari: Et spoliavit Beneficiis sententia iuridica. Ait in inobedientibus summo Pontifici & pertinaces tribus abhinc annis necessario ferendum erat iudicium, quo gravissime damnarentur. Hic Pontifex mandat, ut ad penitentium cumulum accedat privatio Beneficiorium ante suspensionem adeptorum: Unde Baranensis Archiepiscopo dedimus in mandatis, ut eos pro tanta perfidia & contemptu apostolico, Beneficiis que habent, non differat spoliare. Quapropter præcisus & potissimum erant privandi sententia cum formulis requisitis dicta; quum non essent ipso iure spoliati sis, quia similierte incidenter in suspensionem.

C A S U S X X .

M A C L O sancti Marci Parochio denominato suspensi a Beneficio, collatus est aliquanto post Canonizatus. Num de eo legitime provisus est, non obstante suspensione?

R E S P O N S.

Dicendum est, Maclo declarato suspensi ab omnibus Beneficiis, id est suspensione verbis generalibus & absolutis, & sine illa distinctione, exceptione aut limitatione, immo tacita concepta, illum hac centuraheri indignum qui novum adipiscitur Beneficium, quia Beneficium conceditur ad Officium, cui est ineptus hac suspensione licet occulta: quod aperte firmat Constitutione Innocentii III. in margine notata (m). Ait sententia cum declaravit solus suspensus a Parochia sancti Marci, potius canonice de Prebenda ipsi collata provideri. Ratio est, quia leges penales semper sunt benignius interpretandas, ut demonstravimus plurimis regulis tum juris Canonici, cum juris Romani iudicatis in decimationib[us] anterioribus: nee iuvat in hac reperi in qua suffragamus Auctori colloquiorum Condomenorum (n).

(m) Innocent. III. in e. Cas. dilectio. & co[n]fessione. (n) Colloq. 1. collig. 5. sec. 2.

C A S U S X X I .

L E P O R I U S sancti Eymundi Parochus, declaratur suspensi a Beneficio, tenetur conscientia suam ejurare Parochiam. Potest ne ex ejus reservatione pensionem percipere, & suspensione nonne irrita sit creatio pensionis?

R E S P O N S.

Suspensi Beneficiorum non officiis inhabibilem sibi pensionis. Ideo Leporius potest in fructus Parochiae pensionem repicare, si ipsi licet eam retinere; hoc est, si merito servitus anterioribus, & si res necessaria est ad victimum honestum: hac lege omnes expetuntur pensiones a Pontifice: Subventionis causa, & ne regens nimis patetur dispensandum ex sua resignatione. Hæc verba Sup.

C A S U S XXIII.

Suplicationis in procuracionibus ad resigndandum inire; hocque nota Glosa in Decretali Innocentii III. (a).

(a) Glosa in c. Cum VIm. 25. Admitem. de elec-

tione. &c. Ratio ob quam pensio potest colligi Beneficio in gratiam Clerici suspensi est, quia pensio admodum a Beneficio discrepat. Nam Beneficium supponit necessario Officium, & est ejus accessio, quia conceditur propter Officium, ut dicit Concilium Tridentinum, & declarat Bonifacius VIII. cuius verba in alia decisione recententur. Contra pensio non postulat ut Beneficiarius Officii munibus fungatur, neque illum iis fungendi præbet jus. Quapropter creationem pensionis irritam facere nequit suspensi, neque Beneficiario ului inhabilem, modo alias sit ea dignus.

C A S U S XXII.

P H I L O S T R A T U S contracto cum Titia coniugio, sucepit Subdiaconatum & Diaconatum ea infia. Num incurrit suspensionem, qua cum evocet ab Officis Ordinum? 2. Si incurrit suspensionem, a quo potest absolviri?

R E S P O N S.

Difficultatem hanc decimas habet Constitutione Joannis XXII. 1. Decembri 1322, cum hic Pontifex esset Avenione (b) in qua declarat conjunctos matrimonio liceat nondum consummatum, tunc sufficiientes factos Ordines, incurrire suspensionem, ipso iure, tam Ordinis, quam Officij & Beneficii. En verba Constitutionis: Autoritate Apostolica distridit inib[us] sententia, ne quispiam durante matrimonio, nondum etiam consummatum, aliquem de Sacris Ordinibus prestatum subspicere, nisi prout sacris Canonibus novitas convenire. Quod si secus a quoquam forsan attentatum fuerit, ordinamus, quod nec matrimonio soluto in se sacerdotio Ordine ministrare, nec ad aliquod Beneficium vel Officium ecclesiasticum valeat promoveri. Hic addit Pontifex talia temere auctis posse solam absolviri a sancta fide nisi profiteantur solemnitati Religione, nam ante consummatum matrimonium, quo in casu Episcopis absolvitur a centura. Quo casu Diaconus super premis & singulis premisorum cum eo dispensari valeat. Philostratus igitur in suspensionem incidit, & non consummatum cum Titia matrimonio ingrediatur in Religionem: Ad ingressum bisjuncti (Religionis approbat) sic ordinatur, si matrimonio consummatum non fuerit, per Diaconatum infante moneri precipimus & induci. Idem summus Pontifex sic loquens addit: si Clericus ingredi in Religionem penitus nolit, ab Episcopo compellendum esse centuris ad consummandum matrimonium, si mulier velit: Quod si forsan renuerit adimplere, ipsum si sponsa ejus insisteret, per censorum ecclesiasticum compellendum decernimus contrarium matrimonium consummarum.

Sylvius hanc firmat decisionem eadem Constitutione (c): Qui uxore non consentiente nec causam divortii dante, recipit sacram Ordinem, mortali peccati: & nisi Religionem proficieatur, que potest etiam soluto matrimonio adiunctorum exercere, neque ad superiorum ascendere, neque Beneficium aut Officium Ecclesiasticum obtinere, &c.

(c) Fr. 87v. 3. Th. 4. collig. 5. sec. 2. (d) Jour. Cas. 1. sup. juris c. theor. & prax. 10. 5. c. 26. n.

Idem Sylvius obseruat, universim loquendo, cum non teneri introitum Religionis, quia Joannis XXII. dicit solum cum esse enixe monendum: Infante moneri precipimus: & si nolit, cum esse ad matrimonii consummatiōē compellendum, si sponte velit: Sid ordinatus, inquit hic Theologus, ante consummatiōē matrimonii potest libere ad Religionem transire: non videtur tam ad hoc obligatus; nam Joannes XXII. precipit eum instanter moneri ad Religionis ingressum; quod si facere noluerit, per censorum compellit ad redendum uxori petenti debitum. Ceterum du Caste. Ecclesiast. 1. cap. 12. 2. tit. 3. 3. cap. 12. 4. 5. tit. 9.

(e) Du Caste. 1. cap. 12. 2. tit. 3. 3. cap. 12. 4. 5. tit. 9.

C A S U S XXV.

P A R M E N I A N U S Religiosus apostolata callide sumit sefelicet Episcopum, & incipit tres Ordines maiores, & apofatia non restituunt in integrum. 1. Num incurrit suspensionem? 2. Si incurrit, a quo potest valide absolviri?

R E S P O N S.

Is apofata sic, durante apostolatu, ordinatus, incurrit suspensionem ab Ordinibus ipso iure, a qua censorum et, hoc in casu, manifeste. Hoc prædictum decimū ostendit Decretale ab Honorio III. ad Archiepiscopum Lugdunensem scriptum (K). En verba: Respondemus, quod Monachus a. Honor. II. in e. Conferentia fin. Apofat. 1. cap. 12. 2. tit. 3. 3. cap. 12. 4. 5. tit. 9.

R E S P O N S.

B A S I L I U S in examine ad sacerdotium rejectus, sibi conciliavit cubicularium Episcopi, qui eum ad ordinationem admitti curavit duodecim numeris aureis pollicitis & præliis. Num incurrit suspensionem?

R E S P O N S.

